

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2019. május 2.*

„Előzetes döntéshozatal – Mezőgazdaság – 510/2006/EK rendelet – A 13. cikk (1) bekezdésének b) pontja – A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalma – Manchego sajt (»queso manchego«) – Az azon régióra való utalásra alkalmas megjelölések használata, amelyhez az oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM) kötődik – A »szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztó« fogalma – Európai fogyasztók vagy azon tagállam fogyasztói, ahol az OEM oltalma alatt álló terméket gyártják és túlnyomó részben fogyasztják”

A C-614/17. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság, Spanyolország) a Bírósághoz 2017. október 24-én érkezett, 2017. október 19-i határozatával terjesztett elő

a **Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego**

és

az **Industrial Quesera Cuquerella SL,**

Juan Ramón Cuquerella Montagud

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök, K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin (előadó) és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: R. Schiano tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2018. október 25-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego képviseletében M. Pomares Caballero abogado,
- az Industrial Quesera Cuquerella SL és J.R. Cuquerella Montagud képviseletében J.A. Vallejo Fernández, F. Pérez Álvarez és J. Pérez Itarte abogados,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

- a spanyol kormány képviselőjében A. Rubio González és V. Ester Casas, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviselőjében T. Henze, M. Hellmann és J. Techert, meghatalmazotti minőségben,
- a francia kormány képviselőjében D. Colas, S. Horrenberger, A.-L. Desjonquères és C. Mosser, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében I. Galindo Martín, D. Bianchi és I. Naglis, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2019. január 10-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 93., 12. o.) 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet a Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (a Queso Manchego oltalom alatt álló eredetmegjelölést szabályozó tanácsként működő alapítvány, Spanyolország [a továbbiakban: Queso Manchego alapítvány]), valamint az Industrial Quesera Cuquerella SL (a továbbiakban: IQC) és Juan Ramón Cuquerella Montagud között, többek között az IQC által olyan sajtok azonosításánál és forgalmazásánál alkalmazott címkék használata tárgyában folyó peres eljárásban terjesztették elő, amelyek nem állnak a „queso manchego” oltalom alatt álló eredetmegjelölés (OEM) hatálya alatt.

Jogi háttér

- 3 Az 510/2006 rendelet (4) és (6) preambulumbekkezdése kimondja:
„(4) Figyelembe véve a forgalmazott termékek nagy fokú változatosságát és az ezekkel kapcsolatos információk nagy tömegét, a lehető legjobb döntés meghozatalának elősegítése érdekében a fogyasztókat világosan és tömören tájékoztatni kell a termék eredetéről.
[...]
(6) Az eredetmegjelölésekre és a földrajzi jelzésekre közösségi megközelítést kell meghatározni. Egy védelmi rendszeren alapuló közösségi szabálykeret lehetővé teszi a földrajzi jelzések és az eredetmegjelölések számára a fejlődést azáltal, hogy ez a keret egységesebb megközelítést nyújtva egyenlő versenyfeltételeket biztosít az ilyen megjelöléssel ellátott termékek termelői között, valamint erősíti a fogyasztókban a termékek megbízhatóságával kapcsolatos meggyőződést.”

4 E rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint:

„E rendelet alkalmazásában:

- a) »eredetmegjelölés«: valamely régiónak, meghatározott helynek, vagy – kivételes esetben – országnak az olyan mezőgazdasági termék vagy élelmiszer leírására használatos elnevezése:
- amely e régióból, meghatározott helyről vagy ezen országból származik, és
 - minősége vagy jellemzői alapvetően vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek köszönhető, és
 - a termelése, feldolgozása és előállítása meghatározott földrajzi területen történik.”

5 Az említett rendelet 13. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„A bejegyzett elnevezések a következőkkel szemben nyújtanak oltalmat:

[...]

- b) bármely visszaélés, utánzás vagy félrevezető utalás akkor is, ha feltüntetik a termék valódi eredetét, vagy ha az oltalom alatt álló elnevezést lefordítják, vagy ha például a »jellegű«, »típusú«, »eljárással készített«, »mint a -ban/-ben gyártott«, »utánzat« vagy hasonló kifejezéseket kapcsolnak;
- c) bármely egyéb – a termék származását, eredetét, jellegét vagy alapvető tulajdonságait illetően – hamis vagy megtévesztő megjelölés a belső vagy a külső csomagoláson, a reklámanyagokon vagy az érintett termékre vonatkozó iratokon, valamint a termék származását illetően hamis benyomást keltő dobozba történő csomagolás;

[...]”

6 Ugyanezen rendelet 14. cikkének (1) bekezdése így rendelkezik:

„Ha egy eredetmegjelölést vagy földrajzi jelzést e rendelet alapján jegyeznek be, a 13. cikkben említett körülmények valamelyikének megfelelő és ugyanarra a termékcsoportra vonatkozó védjegybejelentést el kell utasítani, ha a védjegybejelentést a bejegyzés iránti kérelem Bizottsághoz való benyújtásának időpontját követően nyújtották be.

Az első albekezdés megsértésével bejegyzett védjegyeket törölni kell.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 7 A Queso Manchego alapítvány a „queso manchego” OEM kezelésével és védelmével megbízott szervezet. Ennek alapján keresetet indított az alapügy alpereseivel szemben az illetékes elsőfokú spanyol bíróság előtt annak megállapítása iránt, hogy az IQC által az „Adarga de Oro”, a „Super Rocinante” és a „Rocinante” megnevezésű sajtok – amelyek nem tartoznak a „queso manchego” OEM hatálya alá – azonosításához és forgalmazásához használt címkék, valamint a „Quesos Rocinante” kifejezés használata a „queso manchego” OEM megsértését képezi, mivel e címkék és e kifejezés az ezen OEM-re való, az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett tiltott utalást képez.

- 8 Az elsőfokú spanyol bíróság elutasította e keresetet, azzal az indokkal, hogy az IQC által azon sajtok forgalmazásánál használt megjelölések és megnevezések, amelyek nem állnak a „queso manchego” OEM hatálya alatt, nem mutattak semmiféle vizuális vagy hangzásbeli hasonlóságot a „queso manchego” vagy a „la Mancha” OEM-ekkel, és az olyan megnevezések használata, mint például a „Rocinante” vagy Don Quijote de la Mancha regényhős képmásának használata La Mancha régiójára (Spanyolország), és nem a „queso manchego” OEM hatálya alá tartozó sajtra utal.
- 9 A Queso Manchego alapítvány ezen elutasító határozattal szemben fellebbezést nyújtott be az Audiencia Provincial de Albacetéhez (albacetei tartományi bíróság, Spanyolország), amely 2014. október 28-i ítéletével helybenhagyta az első fokon hozott ítéletet. E bíróság úgy vélte, hogy a La Mancha-i tájnak és La Mancha jellegzetes ábrázolásainak az IQC által forgalmazott azon sajtok címkéjén való használata alapján, amelyek nem állnak a „queso manchego” OEM hatálya alatt, a fogyasztó la Mancha régiójára asszociál, de nem feltétlenül a „queso manchego” OEM hatálya alatt álló sajtra.
- 10 Az alapügy felperese ezen ítélettel szemben fellebbezéssel fordult a Tribunal Supremohoz (legfelsőbb bíróság, Spanyolország).
- 11 Előzetes döntéshozatalra utaló határozatában a Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) ténybeli jellegű megfontolásokat ismertet.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság először is kifejti, hogy a „queso manchego” OEM-ben használt „manchego” szó egy melléknév, amellyel a spanyol nyelvben azokat a személyeket és termékeket jelölik, akik vagy amelyek La Mancha régiójából származnak. Ezt követően megjegyzi, hogy a „queso manchego” OEM a La Mancha régióban, juhtejből, az ezen OEM termékleírásában foglalt hagyományos termelési, előállítási és érlelési feltételek betartásával készült sajtokra terjed ki.
- 13 Ezenfelül a kérdést előterjesztő bíróság pontosítja, hogy Miguel de Cervantes híres regénye, a „Don Quijote de la Mancha” cselekményének jelentős része La Mancha régióban játszódik. Egyébként az említett regény főhősét a kérdést előterjesztő bíróság úgy írja le, mint az „Adarga de Oro” sajt címkéjén ábrázolt alakhoz hasonló fizikai és öltözképzési jellemzőkkel rendelkező alakot. E tekintetben kiemelendő, hogy az „adarga” (bőrpajzs) szó, amely egy régies kifejezés, az említett regényben a Don Quijote által használt pajzsot jelöli. A kérdést előterjesztő bíróság ezenfelül kiemeli, hogy az IQC által egyes sajtjai tekintetében használt megnevezések egyike Don Quijote de la Mancha lovának, „Rocinante”-nak a neve. A szélmalomok, amelyekkel Don Quijote vív, a La Mancha-i táj jellegzetes elemei. Az IQC által gyártott néhány olyan sajt címkéjén, amely nem áll a „queso manchego” OEM oltalma alatt, továbbá az IQC weboldalán található néhány képen, ahol szintén az ezen OEM oltalma alá nem tartozó sajtokat reklámoznak, szélmalomokkal és juhokkal tarkított tájak tűnnek fel.
- 14 E körülmények között Tribunal Supremo (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Az [OEM-mel] vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlóságot mutató elnevezések alkalmazásával szükségképpen megvalósul-e, illetve az [OEM-re] utaló ábrás megjelölések alkalmazásával megvalósulhat-e az [OEM-re] történő, az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjában tiltott félrevezető utalás?
- 2) Ha földrajzi jellegű, oltalom alatt álló [OEM-ről] van szó (az 510/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja), és azonos vagy hasonló termékekről van szó, az azon régióra utaló megjelölések használata, amelyhez az [OEM] kapcsolódik, az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti, [OEM-re] történő félrevezető utalásnak tekinthető-e, amely abban az esetben is elfogadhatatlan, ha e megjelöléseket olyan termelő használja, aki az [OEM]-hez kapcsolódó régióban telepedett le, de a termékei nem tartoznak ezen [OEM] oltalma alá, mert nem felelnek meg a termékleírásban szereplő, a földrajzi eredettől eltérő feltételeknek?

- 3) A szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztó fogalmát, amely fogyasztó észlelését a nemzeti bíróságnak alapul kell vennie annak meghatározásához, hogy fennáll-e az 510/2006 rendelet 13. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti »félrevezető utalás« esete, úgy kell-e értelmezni, hogy az az európai fogyasztóra vonatkozik, vagy kizárólag azon tagállam fogyasztójára vonatkozhat, amelyben az oltalom alatt álló földrajzi árujelzőre való félrevezető utalást tartalmazó terméket gyártják, vagy amelyhez az OEM földrajzilag kapcsolódik és amelyben a terméket túlnyomó részben fogyasztják?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 15 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a bejegyzett megnevezésre való félrevezető utalás ábrás megjelölések alkalmazásával is megvalósulhat.
- 16 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az uniós jogi rendelkezések értelmezésénél nemcsak a rendelkezés megfogalmazását, hanem a szöveggörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek a részét képezi (2018. május 17-i Industrias Químicas del Vallés ítélet, C-325/16, EU:C:2018:326, 27. pont; 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 27. pont).
- 17 Először is, az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjának szövegéből az derül ki, hogy e rendelkezés a bejegyzett megnevezéseknek bármely félrevezető utalással szemben védelmet nyújt, még akkor is, ha feltüntetik a termék tényleges származását, vagy ahhoz olyan kifejezéseket társítanak, mint például a „féle”, „fajta”, „módszer”, „módon”, „utánzat”, vagy más hasonló kifejezés.
- 18 E megfogalmazás úgy is érthető, hogy az nem csak azokra a kifejezésekre utal, amelyekkel valamely bejegyzett megnevezésre félrevezető módon utalni lehet, hanem bármely olyan ábrás megjelölésre is, amely alkalmas lehet arra, hogy a fogyasztót az e megnevezés oltalma alatt álló termékekre emlékeztesse. E tekintetben a „bármely” szó alkalmazása az uniós jogalkotó azon szándékát tükrözi, hogy a bejegyzett megnevezéseket oly módon akarta védeni, hogy számolt azzal a lehetőséggel is, hogy a félrevezető utalás szóelemek vagy ábrás megjelölések révén is megvalósulhat.
- 19 Kétségtelen, hogy a Bíróság korábban már kimondta, hogy a „félrevezető utalás” fogalma kiterjed azokra az esetekre is, amikor a termék jelölésére használt kifejezés magában foglalja a bejegyzett elnevezés egy részét, és így a fogyasztónak, a termék neve láttán, referenciaképként az eredetmegjelölés oltalma alatt álló árucikk jut az eszébe (lásd analógia útján: 1999. március 4-i Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola ítélet, C-87/97, EU:C:1999:115, 25. pont).
- 20 A Bíróság arra is rámutatott, hogy a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 39., 16. o.) 16. cikkének b) pontja értelmében vett „idézés” fogalmának meghatározásakor a döntő kritérium az, hogy a fogyasztónak a vitatott megnevezés láttán közvetlenül az oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel ellátott termék jut-e eszébe referenciaképként (2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 51. pont).
- 21 Márpedig, bár a jelen ítélet 19. és 20. pontjában idézett ítélkezési gyakorlat olyan esetekre vonatkozott, amelyek termékmegnevezésekkel és nem ábrás megjelölésekkel voltak kapcsolatosak, ennek ellenére levonható az a következtetés, amelyre a főtanácsnok az indítványának 24. pontjában szintén rámutatott, hogy annak megállapításához, hogy valamely elem az 510/2006 rendelet 13. cikke

- (1) bekezdésének b) pontja értelmében véve félrevezető módon utal-e a bejegyzett megnevezésre, a döntő kritérium az, hogy ezen elem alkalmas-e arra, hogy annak alapján a fogyasztónak közvetlenül az e megnevezéssel ellátott termék jut eszébe referenciaképként.
- 22 Ennélfogva főszabály szerint nem zárható ki, hogy az ábrás megjelölések is alkalmasak lehetnek arra, hogy azok alapján a fogyasztónak közvetlenül a bejegyzett megnevezéssel ellátott termékek jutnak eszébe referenciaképként, amiatt, hogy azok fogalmilag közel állnak e megnevezésekhez.
- 23 Másodszer, ami azt a kontextust illeti, amelybe a „félrevezető utalás” fogalma illeszkedik, nem engedhető meg, amint azt a Bizottság is állítja, hogy a bejegyzett megnevezésekre ábrás megjelölések révén való félrevezető utalást ne lehessen az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) pontjára figyelemmel vizsgálni.
- 24 Ugyanis, egyrészt azt kell megállapítani, hogy magának a rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának a megfogalmazása nem korlátozza e rendelkezés hatályát kizárólag azokra a termékmegnevezésekre, amelyek e termékekre vonatkoznak. Épp ellenkezőleg, amint arra a főtanácsnok indítványának 28. pontjában rámutatott, az említett rendelkezés védelmet nyújt „bármely” félrevezető utalással szemben, még akkor is, ha a bejegyzett elnevezéshez, az érintett termék csomagolásán feltüntetve, olyan kifejezéseket társítanak, mint a például a „féle”, „fajta”, „módszer”, „módon”, „utánezat”, vagy más hasonló kifejezés.
- 25 Másrészt, amint arra Bizottság rámutatott, igaz, hogy a Bíróság a 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítéletben (C-44/17, EU:C:2018:415, 65. pont) megállapította, hogy a 110/2008 rendelet 16. cikkében szereplő kifejezések, amelyek hasonlóak az 510/2006 rendelet 13. cikkében szereplő kifejezésekhez, a tiltott cselekmények súlyosság szerinti fokozatos felsorolását tartalmazzák.
- 26 Ugyanakkor az a tény, hogy e rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) pontja vonatkozik a bármely egyéb, a belső vagy a külső csomagoláson, a reklámanyagokon vagy az érintett termékekre vonatkozó iratokon szereplő megjelölésre, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy csak e rendelkezés tiltja a bejegyzett elnevezéseket sértő ábrás megjelölések alkalmazását.
- 27 Ugyanis, amint azt a főtanácsnok indítványának 33. pontjában hangsúlyozta, a Bíróság által említett fokozatos felsorolás a tiltott cselekmények jellegére vonatkozik, nevezetesen, ami az említett rendelet 13. cikke (1) bekezdésének c) pontját illeti, a termék származását, eredetét, jellegét vagy alapvető tulajdonságait illető hamis vagy megtévesztő megjelölésekre, és nem az ilyen hamis vagy megtévesztő megjelölések meglétének meghatározásánál figyelembe veendő elemekre.
- 28 Az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának kontextuális értelmezése ennélfogva a jelen ítélet 22. pontjában kifejtett szövegértelmezést erősíti meg.
- 29 Harmadszor, azt kell megállapítani, hogy az 510/2006 rendelet, a (4) és (6) preambulumbekkezdése szerint, többek között azt a célt szeretné megvalósítani, hogy biztosítsa, hogy a fogyasztók, számukra pontos felvilágosítást adó módon, világos, tömör és hiteles információval rendelkezzenek a termék származását illetően.
- 30 Márpedig e célkitűzés még inkább megvalósítható, ha a bejegyzett elnevezés ábrás megjelölések formájában sem képezheti az e rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett félrevezető utalás tárgyát.
- 31 Végül hangsúlyozni kell, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata lesz annak konkrét értékelése, hogy az olyan ábrás megjelölések, mint az alapügy tárgyát képező ábrás megjelölések, alkalmasak-e arra, hogy azok alapján a fogyasztónak közvetlenül a bejegyzett megnevezéssel ellátott termékek jussanak eszébe.

- 32 Következésképpen az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a bejegyzett megnevezésre való félrevezető utalás ábrás megjelölések alkalmazásával is megvalósulhat.

A második kérdésről

- 33 Második kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy az azon földrajzi területre utaló ábrás megjelölések használata, amelyhez az e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett valamely eredetmegjelölés kötődik, alkalmas lehet arra, hogy ezen eredetmegjelölésre való félrevezető utalást képezzen, ideértve azt az esetet is, ha az említett ábrás megjelöléseket egy ezen régióban letelepedett termelő/gyártó használja, akinek a termékei hasonlóak az ezen eredetmegjelöléssel jelölt termékekhez vagy összehasonlíthatók azokkal, de nem tartoznak annak hatálya alá.
- 34 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövege nem rendelkezik semmiféle kivétellel az adott OEM-nek megfelelő földrajzi területen letelepedett olyan termelők javára, akiknek a termékei ugyan nem állnak ezen OEM oltalma alatt, de ahhoz hasonlóak, vagy azzal összehasonlíthatók.
- 35 Hangsúlyozni kell, hogy egy ilyen kivételnek az lenne a hatása, hogy megengedné a termelők számára az olyan ábrás megjelölések használatát, amelyek az e termelők termékeivel azonos vagy azokhoz hasonló termékeket védő eredetmegjelölések részét képező földrajzi terület nevére utalnak, és ennél fogva azt, hogy e termelők indokolatlan módon hasznát húzzanak e megjelölések hírnevéből.
- 36 Így olyan esetben, mint az alapügy tárgyát képező eset, az a tény, hogy az olyan termékek termelője/gyártója, akinek a termékei hasonlóak a valamely eredetmegjelölés által védett termékekhez vagy azokkal összehasonlíthatók, azon a földrajzi területen telepedett le, amelyhez e megjelölés kötődik, nem zárja ki őt az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontjának alkalmazási köréből.
- 37 Ezt követően, bár a nemzeti bíróság feladata annak értékelése, hogy az olyan ábrás megjelölések valamely termelő/gyártó általi használata, amelyek arra a földrajzi területre utalnak, amelynek a neve valamely eredetmegjelölés részét képezi, az e megjelölés hatálya alá tartozó termékekkel azonos vagy azokhoz hasonló termékek tekintetében, az e rendelet 13. cikke (1) bekezdése b) pontja értelmében vett, valamely bejegyzett elnevezésre való félrevezető utalást képez-e, a Bíróság az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elbírálásakor adott esetben szolgálhat olyan pontosításokkal, amelyek segítik a nemzeti bíróságot a határozatának meghozatalában (lásd ebben az értelemben: 2009. szeptember 10-i Severi ítélet, C-446/07, EU:C:2009:530, 60. pont).
- 38 Így módon a nemzeti bíróságnak alapvetően a fogyasztó feltételezett reakciójából kell kiindulnia, hiszen a lényeg az, hogy ez utóbbinak kapcsolatot kell teremtenie a vitatott elemek között, jelen esetben az azon földrajzi területre utaló ábrás elemek, amelynek a neve az eredetmegjelölés részét képezi, és a bejegyzett elnevezés között (lásd ebben az értelemben: 2016. január 21-i Viiniverla ítélet, C-75/15, EU:C:2016:35, 22. pont).
- 39 E tekintetben a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak értékelése, hogy a vitatott elemek és bejegyzett elnevezés közötti kapcsolat kellőképpen közvetlen és egyértelmű-e ahhoz, hogy a fogyasztónak, azok láttán, alapvetően e megnevezés jusson eszébe (lásd ebben az értelemben: 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 53. és 54. pont).

- 40 Így tehát a kérdést előterjesztő bíróság feladata lesz annak megállapítása, hogy olyan – fogalmilag kellőképpen közvetlen és egyértelmű – hasonlóság áll-e fenn az alapügy tárgyát képező ábrás megjelölések és a „queso manchego” OEM között, amely az 510/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint azon földrajzi területre való utalást képez, amelyhez ezen OEM kötődik, nevezetesen La Mancha régiójára (Spanyolország).
- 41 A jelen esetben a kérdést előterjesztő bíróságnak kell meggyőződnie arról, hogy az alapügy tárgyát képező ábrás megjelölések, különösen a Don Quijote de la Mancha-ra hasonlító regényhőst, egy gebét, valamint szőlőmalmokkal és juhokkal tarkított tájakat ábrázoló megjelölések alkalmasak-e arra, hogy oly mértékű fogalmi hasonlóságot eredményezzenek a „queso manchego” OEM-mel, hogy a fogyasztónak referenciaképként közvetlenül az ezen OEM-mel jelölt termék jusson az eszébe.
- 42 E tekintetben – amint arra a főtanácsnok indítványának 41. pontjában rámutatott – a kérdést előterjesztő bíróságnak majd értékelnie kell, hogy az esetleges félrevezető utalásra alkalmas összes elemet tekintetbe vevő, átfogó vizsgálat elvégzéséhez az alapügy tárgyát képező termékeken feltüntetett ábrás és szövmegjelölések egészét együttesen kell-e figyelembe venni.
- 43 A fentiekre tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az azon földrajzi területre utaló ábrás megjelölések használata, amelyhez az e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett valamely eredetmegjelölés kötődik, alkalmas lehet arra, hogy ezen eredetmegjelölésre való félrevezető utalást képezzen, ideértve azt az esetet is, ha az említett ábrás megjelöléseket egy ezen régióban letelepedett termelő/gyártó használja, akinek a termékei hasonlóak az ezen eredetmegjelöléssel jelölt termékekhez vagy összehasonlíthatók azokkal, de nem tartoznak annak oltalma/hatálya alá.

A harmadik kérdésről

- 44 Harmadik kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztó fogalmát, amelynek észlelését a nemzeti bíróságnak alapul kell vennie annak meghatározásához, hogy fennáll-e az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti „félrevezető utalás” esete, úgy kell-e értelmezni, hogy az az európai fogyasztókra vonatkozik, vagy kizárólag azon tagállam fogyasztóira vonatkozhat, amelyben az oltalom alatt álló megnevezésre való félrevezető utalást tartalmazó terméket gyártják, vagy amelyhez e megnevezés földrajzilag kapcsolódik, és ahol e terméket túlnyomó részben fogyasztják.
- 45 Először is, ami a 110/2008 rendelet 16. cikkének b) pontjának értelmezését illeti, amely hasonló megfogalmazásokat tartalmaz, mint az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja, a Bíróság korábban már kimondta, hogy a lajstromozott földrajzi árujelző „idézése” megvalósulásának megállapításához a kérdést előterjesztő bíróságnak kell értékelnie, hogy egy szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos európai fogyasztónak a vitatott megnevezés láttán közvetlenül az oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel ellátott termék jut-e eszébe referenciaképként (lásd ebben az értelemben: 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 56. pont).
- 46 A Bíróság azt is pontosította, hogy az előző pontban idézett ítélet alapjául szolgáló ügyben az a körülmény, hogy a vitatott megnevezés olyan előállítási helyre utal, amelyet az előállítás helye szerinti tagállam fogyasztói ismerhetnek, nem minősül releváns tényezőnek a 110/2008 rendelet 16. cikkének b) pontja értelmében vett „idézés” fogalmának értékelése során, mivel e rendelkezés a lajstromozott földrajzi árujelzőket az Unió egész területén oltalomban részesíti minden „idézéssel” szemben, és tekintettel az említett földrajzi árujelzők e területen való tényleges és egységes védelme biztosításának szükségességére, e terület valamennyi fogyasztója érintett (lásd analógia útján: 2016. január 21-i Viiniverla ítélet, C-75/15, EU:C:2016:35, 27. és 28. pont; 2018. június 7-i Scotch Whisky Association ítélet, C-44/17, EU:C:2018:415, 59. pont).

- 47 Az előbbiekből az következik, hogy a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos európai fogyasztó fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az garantálja a bejegyzett elnevezések félrevezető utalásokkal szembeni hatékony és egységes védelmét az Unió területének egészén.
- 48 Így, amint azt a főtanácsnok indítványának 51. pontjában hangsúlyozta, bár a bejegyzett elnevezések hatékony és egységes védelme azt jelenti, hogy nem lehet figyelembe venni azokat a körülményeket, amelyek alapján kizárható, hogy a félrevezető utalás csupán valamely tagállam fogyasztói tekintetében állna fenn, e követelmény ugyanakkor nem jelenti azt, hogy a csupán egyetlen tagállam fogyasztóira tekintettel értékelt félrevezető utalás ne lehetne elegendő az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontjában írt védelem alkalmazásához.
- 49 Ennélfogva a kérdést előterjesztő bíróság feladata lesz annak értékelése, hogy az alapügy tárgyát képező, Spanyolországban gyártott vagy többnyire ott fogyasztott termékre vonatkozó elemek – legyenek akár ábrás, akár szó-elemek – e tagállam fogyasztói számára azon bejegyzett megnevezés képét idézik-e fel, amelynek ez utóbbi esetben védelmet kellene élveznie az Unió területének egészén megvalósuló félrevezető utalásokkal szemben.
- 50 Ebből eredően a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztó fogalmát, amelynek észlelését a nemzeti bíróságnak alapul kell vennie annak meghatározásához, hogy fennáll-e az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti „félrevezető utalás” esete, úgy kell értelmezni, hogy az az európai fogyasztókra vonatkozik, ideértve azon tagállam fogyasztóit is, amelyben az oltalom alatt álló megnevezésre való félrevezető utalást tartalmazó terméket gyártják, vagy amelyhez e megnevezés földrajzilag kapcsolódik, és ahol e terméket túlnyomó részben fogyasztják.

A költségekről

- 51 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy a bejegyzett megnevezésre való félrevezető utalás ábrás megjelölések alkalmazásával is megvalósulhat.**
- 2) Az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy az azon földrajzi területre utaló ábrás megjelölések használata, amelyhez az e rendelet 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett valamely eredetmegjelölés kötődik, alkalmas lehet arra, hogy ezen eredetmegjelölésre való félrevezető utalást képezzen, ideértve azt az esetet is, ha az említett ábrás megjelöléseket egy ezen régióban letelepedett termelő/gyártó használja, akinek a termékei hasonlóak az ezen eredetmegjelöléssel jelölt termékekhez vagy összehasonlíthatók azokkal, de nem tartoznak annak hatálya alá.**
- 3) A szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagfogyasztó fogalmát, amelynek észlelését a nemzeti bíróságnak alapul kell vennie annak meghatározásához, hogy fennáll-e az 510/2006 rendelet 13. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti „félrevezető utalás” esete, úgy kell értelmezni, hogy az az európai fogyasztókra vonatkozik, ideértve azon**

tagállam fogyasztóit is, amelyben az oltalom alatt álló megnevezésre való félrevezető utalást tartalmazó terméket gyártják, vagy amelyhez e megnevezés földrajzilag kapcsolódik, és ahol e terméket túlnyomó részben fogyasztják.

Aláírások